

Sygn. akt II UK 507/16

POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar

w sprawie z wniosku J. M.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddział w W.
o emeryturę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 9 sierpnia 2017 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 30 marca 2016 r., sygn. akt III AUa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. przyznaje adwokatowi P. L. - Kancelaria Adwokacka w W.
od Skarbu Państwa - Sąd Apelacyjny w [...] kwotę 240 zł
(dwieście czterdzieści) powiększoną o stawkę należnego podatku
od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy
prawnej udzielonej wnioskodawcy z urzędu w postępowaniu
kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 marca 2016 r., III AUa [...], Sąd Apelacyjny w [...] oddalił
apelację ubezpieczonego J. M. od wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Ubezpieczeń
Społecznych w W. z dnia 6 listopada 2014 r., XIV U [...], oddalającego odwołanie
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziału w W. z dnia 6 maja
2014 r. odmawiającej ubezpieczonemu przyznania prawa do emerytury.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego ubezpieczony – reprezentowany przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu – wniósł skargę kasacyjną, w której zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego (art. 9, art. 217 § 1, art. 227, art. 232, art. 328 § 1 i art. 331 k.p.c.) oraz prawa materialnego (art. 28 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych; jednolity tekst: Dz.U. z 2017 r., poz. 1383; dalej: ustawa o emeryturach i rentach z FUS). W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania ubezpieczony powołał się na okoliczność, że skarga jest „oczywiście uzasadniona (...) wobec rażących uchybień Sądu Apelacyjnego w [...], który usankcjonował wadliwie przeprowadzone postępowanie przez Sąd Okręgowy w W., który m.in. wadliwie nie uznał wszystkich okresów składkowych ubezpieczonego”. Z tej przyczyny ubezpieczony wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie Sądowi pierwszej instancji sprawy do ponownego rozpoznania, a ponadto o przyznanie pełnomocnikowi ubezpieczonego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania tylko wtedy, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ubezpieczony uzasadnił potrzebę przyjęcia niniejszej skargi do rozpoznania powołaniem się na jej oczywistą zasadność wynikającą z faktu, że Sąd Apelacyjny dopuścił się „rażących uchybień” polegających na akceptacji „wadliwie przeprowadzonego postępowania” przed Sądem pierwszej instancji. Wywód skarżącego w tej materii ogranicza się zaledwie do jednego zdania. Autor skargi nie przywołał jakiegokolwiek argumentacji, z której by wynikało, na czym konkretnie miało polegać zarzucane Sądowi odwoławczemu „usankcjonowanie wadliwie przeprowadzonego postępowania przez Sąd Okręgowy”. Z tej przyczyny żądanie przyjęcia niniejszej skargi do rozpoznania należy ocenić jako gołosłowne, bo w gruncie rzeczy jest ono tylko

powtórzeniem zwrotu ustawowego (zawartego w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), bez odniesienia się do okoliczności rozpoznawanej sprawy.

Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał, że powoływanie się na „oczywistą zasadność” jako na argument świadczący o konieczności przyjęcia skargi do rozpoznania wymaga od skarżącego wykazania kwalifikowanego naruszenia prawa, a więc zastosowania przepisu błędnie interpretowanego, co spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia, dotkniętego brakami widocznymi bez potrzeby dokonywania głębszej analizy jurystycznej (postanowienia z dnia 17 października 2001 r., I PKN 157/01, OSNP 2003 nr 18, poz. 437; z dnia 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004 nr 13, poz. 230; z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004 nr 3, poz. 49 i z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, LEX nr 453107). O takiej „oczywistości” nie można zaś w ogóle mówić, gdy wywód jurystyczny, który w zamyśle autora skargi ma spowodować przyjęcie jej do rozpoznania - ze względu na swą znikomą objętość - nie pozwala Sądowi Najwyższemu ustalić, na czym - w istocie - polegało zarzucane Sądowi odwoławczemu „rażące” naruszenie przepisów prawa.

Konsekwencją takiego stanu rzeczy jest więc stwierdzenie, że w przedmiotowej sprawie nie występuje interes publiczny w rozpoznaniu skargi wniesionej przez ubezpieczonego. Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia orzeczeń sądowych i służy zapewnieniu jednolitości wykładni prawa przez sądy powszechne i rozwoju jurysprudencji, a nie eliminacji z obrotu prawnego prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji, którego rozstrzygnięcie nie odpowiada oczekiwaniom strony skarżącej. Samo niezadowolenie strony z rozstrzygnięcia zawartego w orzeczeniu sądu drugiej instancji, wyrażone w szczególności słowami, że „wyrok jest wadliwy i powinien ulec uchyleniu” – jak zaznaczono w skardze ubezpieczonego - nie mieści się w katalogu objętym art. 398⁹ § 1 k.p.c. i dlatego nie jest wystarczającym argumentem przemawiającym za potrzebą rozpoznania skargi kasacyjnej.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i orzekł o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej ubezpieczonemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym w oparciu o przepisy § 4 ust. 3 i § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2015 r., poz. 1801).

[aw]